

BureauGent

Om de gemeenteraadsverkiezingen op de voet te volgen zendt *De Morgen* zijn reporters uit. In en rond het stadhuis, in de wijken en cafés gaan zij op zoek naar nieuws. Tot 8 oktober vindt u hier om de andere dag het grote en kleine verhaal uit Antwerpen en Gent.

Discussie over Sint-Pietersstation bewijst belang

Duizenden huisbezoeken en evenveel kilometers op de fiets, dat was het recept van burgemeester Frank Beke om de vinger aan de pols te houden in de Gentse wijken. En met zijn stadsbestuur deed hij nog veel meer dan dat om de burger zo nauw mogelijk bij het beleid te betrekken. Maar nog is het niet goed genoeg voor de mondige Gentenaar, want die wil ook zijn zeg doen als het de politici even minder goed uitkomt.

DOOR GORIK VAN HOLEN

GENT • De vernieuwing van het Sint-Pietersstation en omgeving groeit stilaan uit tot het schoolvoorbeeld van een project waarover bestuur en omwonenden het niet eens geraken.

Over tien à vijftien jaar moet Gent Sint-Pieters elke dag zo'n 60.000 reizigers versluisen - dat is althans de hoop. Om het verouderde station klaar te stomen voor die schaalvergroting (vandaag zijn het er 36.000) heeft het stadsbestuur een ambitieus plan ontvouwd. De hele buurt moet veranderen. Voor de coalitie is het een kwestie van toekomstdenken, van nieuwe mogelijkheden voor wonen, werken en openbaar vervoer. Behalve een modernisering van het station zelf komt er een nieuwe ondergrondse parking voor 2.800 auto's, een verbindingsweg met de R4 en enkele kantoor- en woontorens van 60 tot 90 meter hoog.

"Megalomaan", vinden de buurtbewo-

■ De vernieuwing van het Sint-Pietersstation en omgeving zorgt bij de omwonenden voor ongenoegen. Vooral het gebrek aan betrokkenheid zit hen hoog.

ners, hoewel ze niet tegen vernieuwing op zich zijn. "Want er is hier nergens hoogbouw in de buurt. En de nieuwe verbinding met de ring zal alleen maar auto's naar de stad lokken." Auto's die niet doorrijden naar Brussel, repliceert het stadsbestuur.

Hoe dan ook, de voornaamste bedenking van de omwonenden, die zich inmiddels hebben verenigd in het wijkcomité BuitenSporig, is het gebrek aan betrokkenheid bij het hele project. "Het moet 1999 of 2000 geweest zijn toen we voor het eerst vernamen dat de stationsbuurt een knooppunt voor openbaar vervoer moest worden.

De bedoelingen waren toen nog vrij abstract", zegt Dirk Van Gijseghe van BuitenSporig. "Jarenlang was het stil, tot ze de zomer van vorig jaar op de proppen kwamen met de plannen. Die waren toen al heel erg concreet. Sindsdien zijn we een keer ontvangen door de burgemeester en is er een klankbordgroep opgericht met buurtbewoners. Daar zouden we onze bedenkingen kunnen formuleren en zouden bijsturingen worden besproken. Maar in de praktijk gaat het vooral over infoverstreking en discussies over eventuele hinder, niet over de plannen zelf. Ik heb de indruk dat de

plannen al te ver gevorderd zijn om ze nog bij te sturen. Van inspraak is geen sprake, er wordt zelfs nauwelijks geluisterd."

"Hetzelfde gebeurt met het project rond de Oude Dokken", vreest Groen!-voorzitter Vera Dua. "Wij vinden dat je de bewoners van bij de eerste stappen moet betrekken bij zo'n project. Nu stelt de stad een studie-bureau aan en trekt ze met een mooie klank- en lichtshow naar de bewoners, die dan voor een voldongen feit staan. Dat is geen inspraak. Zo organiseer je zelf het verzet. Kijk naar de vernieuwingen in de Brugse Poort, een prachtig project dat uit-

eindelijk door iedereen wordt toegejuicht. Maar ook daar was lange tijd weerstand, gewoon door de onzekerheid die er leefde."

BuitenSporig wordt er overigens van verdacht een vehikel van Groen! te zijn, maar dat ontkent het comité formeel. Er zijn mensen actief met diverse partijvoorkeuren, luidt het, waaronder een aantal Groen!-leden, maar het buurtcomité weigert mee te stappen in een partijpolitieke logica. "Groen! nam onze standpunten over, maar dat is nog iets anders dan infiltratie."

Zorgen projecten als Sint-Pieters al eens voor zure oprispingen en wederzijdse ver-

Erop of eronder (3)

We richten de schijnwerper op die politici voor wie de verkiezingen van volgende zondag een bijzonder persoonlijk belang hebben en die voor een vuurproef staan die wel eens bepalend zou kunnen voor hun onmiddellijke toekomst.

Vicepremier en minister van Begroting Freya Van den Bossche (sp.a) Zes jaar en vier mandaten later

GENT • Freya Van den Bossche keert zondag terug naar de Gentse kiezers die haar de nationale politiek in katapulteerden. Zes jaar geleden was Van den Bossche de sp.a-revelatie, vandaag staat ze er als vicepremier en boegbeeld van een paars project met tanende populariteit.

DOOR LIESBETH VAN IMPÉ

"Het is voor Freya allemaal zeer snel gegaan." In *Humo* bleef burgemeester Frank Beke, de politieke vader van Van den Bossche, nog enigszins voorzichtig. Maar de ondertoon was duidelijk: misschien is het wel té snel gegaan. De partijkaart van Van den Bossche blonk nog van nieuwigheid toen ze in 2000 meteen de top 10 van de Gentse socialistische stemmenkampioenen binnenzeilde. Een bekende naam, een paar tv-optredens en een frisse verschijning waren meteen goed voor 2.706 voorkeurstemmen.

Van den Bossche werd meteen schepen van Onderwijs en liet er zich opmerken met pleidooien tegen huiswerk en voor kinderopvang. Maar ook met een nieuwe schoolagenda, die veel te zwaar bleek voor kinderrugjes. Het klikte of het botste, maar over Van den Bossche werd gesproken. Monsterscores in 2003 en 2004 en het vertrek van Steve Stevaert tekenden voor de rest van het verhaal: Van den Bossche werd minister van Leefmilieu en Consumentenzaken (2003), minister van Werk (2004) en vicepremier en minister van Begroting (2005).

Veel politici worden stemmenkanonnen genoemd, maar Van den Bossche is het echt. In 2004, bij de Vlaamse verkiezingen, die voor sp.a behoorlijk tegenvielen, haalde ze 14.245 voorkeurstemmen in het kanton Gent. Niemand deed beter, of correcter, niemand kwam nog maar in de buurt. Karel De Gucht (VLD-lijsttrekker, maar geen Gentenaar): 8.730, Guy Verhofstadt (VLD-lijstduwer en Gentenaar): 7.235, Joke Schauvliege

(CD&V-lijsttrekker): 5.989.

Geen wonder dat geen enkele Gentenaar ervan opkijkt dat ook bij deze verkiezingen de socialistische Van den Bossche niet aan de kant laten staan. Dat werkt meteen ook in het nadeel van Van den Bossche. In Gent lopen twee soorten politici rond: de lokale sterkhouders à la Daniël Termont, Frank Beke of Sas van Rouvoij en de nationale kopstukken als Guy Verhofstadt, Luc Van den Bossche en Wilfried Martens. Die laatsten hielden zich altijd ver van de Gentse gemeentepolitiek.

Van den Bossche heeft altijd geprobeerd de twee te combineren, niet het minst omdat ze hoopt ooit burgemeester te worden. Blitzcarrière of niet, ze gaf haar zijte in de gemeenteraad niet op, ook al betekende dat dat ze door de krappe meerderheid geen vergadering mocht missen. Het is niet helemaal duidelijk of de Gentenaar ook begrijpt dat ze vanop de voorlaatste plaats ook echt verkozen wil worden om te zetelen.

De opgemerkte campagne met Guy

Verhofstadt (VLD) helpt ook al niet echt. In een internetenquête zegt 69 procent van de Gentenaars de aanwezigheid van beide federale kopstukken geen goede zaak te vinden.

Opmerkelijker is echter dat Van den Bossche zich expliciet verbindt aan het paarse project, dat in Gent zondag al over kan zijn en federaal waarschijnlijk maar een paar maanden meer te gaan heeft. En ze verbindt zich aan het boegbeeld van de VLD, die volgens alle peilingen aan alle kanten bloedt. Als het lukt en paars houdt stand, is het een stunt van formaat, waarvoor ook Van den Bossche een deel van de eer mag opstrijken. Als het mislukt, gaat paarse Freya mee ten onder.

Ook de mate waarin de sp.a-lijst het vertrek van de populaire burgemeester Frank Beke, nog één keer lijstduwer, kan opvangen, is nog onzeker. Boekt de lijst onder aanvoering van Daniël Termont succes, dan deelt ook Van den Bossche daarin. Gaat het fout, dan kan het analyseren beginnen. Was Termont dan toch te volks? Van den Bossche nog te zeer

beschadigd door een paar schoonheidsfouten op haar parcours? De vernieuwing die ze doorvoerde op de lijst met haar poulains van De Wolven dan toch een te grote gok?

De bedreiging voor sp.a heet Groen!, het gevaar voor Freya Van den Bossche heet Vera Dua. In 2004 kwam Dua nog het dichtst in de buurt van Van den Bossches score met 9.872 stemmen. De groene voorzitter heeft de Gentenaars ook al duidelijk gemaakt dat ze voluit voor de stad gaat als ze een mandaat binnenhaalt. Het Brusselse partijhoofdkwartier wisselt ze graag voor het Gentse schepencollege. En Dua profileert zich als een valabele kandidaat voor wie van Beke hield, maar Termont te volks vindt.

En of Van den Bossche het nu leuk vindt of niet: voor een stemmenkanon tellen de voorkeurstemmen altijd. Verzachtende omstandigheden, zoals een behoorlijk onzichtbare plaats op de lijst of een begrotingsopmaak die campagne voeren moeilijk maakt, worden bij verlies zelden in rekening gebracht.

FOTO BELGA